

[C. F. Sørensen.]

bliver at varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver i Overensstemmelse med gældende mellemfolkelige Regler og Aftaler, derunder at udføre Grænsebevogtning og at udøve Tilsyn paa Søterritoriet under urolige Forhold. Statsmarinens Opgave er endvidere at udføre Fiskeriinspektion og Sjøopmaaling samt at vise Flaget i Udlandet, naar det skønnes ønskeligt til Støtte for Handelsinteresser eller i særligt Statsøjemed. Krigsministeriet og Marineministeriet ophæves; Vagtkorps og Statsmarine henlægges under Statsministeren.“

De Opgaver, som dette Forslag tilsigter at løse, er her i en samlet Sum trængt sammen i § 1. Men i øvrigt har Statsministeren uddybet dette Spørgsmaal yderligere, idet han den 4. September 1929 angaaende Forstaaelsen af § 1 i Forslaget udtalte følgende i Genève:

„Men i øvrigt er vi naturligvis sluttede paa at organisere vore land- og sømilitære Styrker paa en saadan Maade, at det er fuldstændig tilstrækkeligt til at opfylde de Forpligtelser, som maatte komme til at paahvile os i Henhold til Neutralitetsoverenskomsterne af 1907, eller som maatte være en naturlig Følge af vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund.“

Naar vort Lands ansvarlige Statsminister har sagt noget saadant paa et Sted som Folkeforbundsforsamlingen i Genève, tror jeg, at det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) kan være rolig og ikke behøver at have de Bekymringer, som han har. Jeg tror, at naar den højtærede Statsminister under Ansvar som Regeringschef har udtalt sig, som han har gjort, er det, fordi den danske Regering, med alle de Oplysninger, som nu en Gang staa til en Regerings Raadighed, med al den Viden, den er i Besiddelse af om inden- og udenrigske Forhold, er fuldt overbevist om, at det Forslag, der gentagne Gange er lagt paa den danske Rigsdags Bord og behandlet her, fuldt og helt dækker de udenrigske Forpligtelser, som vort Land maatte have.

Vi mener altsaa vedblivende, at Regeringens Forslag helt og fuldt dækker de Pligter, Danmark har overfor Udlandet. Naar alligevel de forskellige Partier ser for-

skelligt paa det militære Spørgsmaal, er det min Overbevisning, at det er, fordi de er politisk og økonomisk forskelligt indstillede. Det er denne forskellige politiske og økonomiske Indstilling, der dikterer Opfattelserne, Udtalelserne og Standpunkterne med Hensyn til dette store og vigtige Spørgsmaal. Var det kun Fornuften, der skulde lede og dirigere, saa er der ingen Tvivl om, at alle danske Kvinder og Mænd vilde staa paa Regeringens Standpunkt: at afruste Hær og Flaade til det Mindstemaal, som her er afstukket. Vi, der ikke alene under Valgkampe, men ved saa mange andre Lejligheder færdes ude i Befolkningen og offentligt og privat drøfter dette store Spørgsmaal, kan ikke være blinde for, at efterhaanden staa Socialdemokratiet og det radikale Venstre ikke længere alene med deres Opfattelse af dette Spørgsmaal. Langt ind i Venstre og det konservative Folkeparti hersker den Opfattelse, at Danmark evner intet, formaar intet dér, hvor Vaabnene skal afgøre Trætter Folkene imellem. Derfor kan jeg saa roligt sige, at hvis man lagde alle de Bihensyn, der er knyttet til Militærspørgsmaalet, til Side og kun lod Fornuften raade, vilde dette Lovforslag blive gennemført enstemmigt i den danske Rigsdag. Men indtil vi kommer saa langt, maa vi diskutere det, og, som jeg har sagt, Sandheden marcherer, indtil den bliver stærk nok til at sejre.

Hvad er det da, der skiller de forskellige Partier i dette store Spørgsmaal? Det er Opfattelsen af, hvad der er Militærets Opgave. Dér siger Venstre og de Konservative — det vil de Herrer høre om et Øjeblik —, at det er Militærets Opgave at værne Land og Folk, værne vor Selvstændighed mod en Fjende udefra. Regeringen og de to Regeringspartier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, har i dette Forslag nedlagt deres Opfattelse af dette Spørgsmaal, en Opfattelse, der gaar ud paa, at med det Militærberedskab, vi er i Besiddelse af, kan vi ikke, og om vi saa brugte 100 Millioner mere til et Militærberedskab, formaade vi ikke, som vort Lands Struktur er — en Halvø og adskillige Øgrupper —, økonomisk, materielt og menneskeligt at opbygge en saadan Hær og et saadant Søværn, at vi paa nogen Maade kunde værne vort Land militært. Derfor er det,